

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.
Subscription per year \$4.00
Telephone: 51 465

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
Газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.
Видав. Робітничо-Фармерське Видавнє Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на ро. вулиці Прічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман.
Передплата на рік \$4.00
Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ЧИ ВИ ЗРОБИЛИ ВЖЕ ЩО ДЛЯ СВОЄЇ ПРЕСИ В ТРАВНІ?

Ставимо ми це питання до всіх читачів і читачок нашої робітничо-фармерської преси й до всіх наших організацій та бажаємо почути на него відповідь тільки ділом.
Цього травня лише два тижні працюємо ми для своєї преси. Два тижні — час надто короткий. Попередніми часами ми працювали таки цілий місяць. А у двох тижнях нема часу й розігнатися. Ось вже один тиждень збіг. Що-ж ми в нему зробили для своєї преси? — таке питання повинен поставити кожний читач, читачка та кожна робітничо-фармерська організація й дати позитивну відповідь.
А зробити треба. Бо наша робітничо-фармерська преса у нас на це заслужила. Бо вона освідомлює нас, організує, розповідає нам що робиться в цілому світі й довкола нас і чому воно так робиться. Бо вона є наш незамінний приятель, оборонець, учитель.

Коли глянемо ми в українську чорносотенну пресу, то бачимо: там кожний рядочок, кожне речення чи то в дописові, чи в редакційній статті чи навіть в новинах, наповнені ненавистю до робітничих організацій, а зокрема до робітничої преси. Найчорніші брехні вживають наймити панські, щоб пошкодити робітничо-фармерській пресі та робітничо-фармерським організаціям.

Чому? Адже кожний, хто читає "Укр. Роб. Вісти", а заглядає часом в якусь чорносотенну газету, бачить, що наша газета й десятої часті не лише того про ці всі разом взяті чорносотенні газети, чим кожна з них з поодиноким пише про "Укр. Роб. Вісти". Про різні патріотичні чи релігійні організації в нашій газеті також і десятої часті не пишеться того, що дописувачі цих організацій, або просто прибудні одиначі пишуть у ворожій пресі про робітничо-фармерські організації.

Робітничо-фармерські газети та організації не звертають багато уваги на писання чорносотенної преси та їх дописувачів, на їх лайки та брехні, просто тому, що наша преса та наші організації мають свою витичену мету. Наші організації, наша преса дають перше всемо про свої — робітничо-фармерські справи. Вони їм присвячують найбільше уваги. Потім вони цікавляться великими світовими подіями, бо ці події відбиваються на життя працюючих. Події в Китаю нам тим цікаві, що вони дотичаються багатоміліонного поволеного китайського народу з одного боку, повне визволення якого мало-б величезний вплив на визвольну боротьбу працюючих в цілому світі; з другого — ті події можуть привести до нової всесвітньої війни, яка тяжко вдарила-б по працюючому населенню всіх країн, не виключаючи робітництва й фармерства Канади. Тому ми про ці події пишемо й з класового боку їх висновою.

Але поза цим всім, наша робітничо-фармерська преса час від часу дає гідну відповідь напасникам на себе та на робітничо-фармерські організації. Дає гідну відповідь тим, що самі нічого корисного працюючим не роблять, а на робітничі організації за їх роботу накликаються.

Ви майже не знаєте ніодного числа якоїнебудь української релігійно-патріотичної газети, щоб ви не вчитали в ній щось проти Укр. Роб. Дому у Вінніпегу та проти передових людей, що коло него згуртовані. Але ви ніколи не вчитали нічого в "Укр. Роб. Вістях" проти українських т. зв. народних інституцій у Вінніпегу, ні проти того, що там робиться. Це не тому, що нема про що писати, але тому, що наша преса не забарється в дрібних справах наших противників. Бють там собі діяти один другому морди, хай собі, це нас не обходить.
Але "Укр. Голос" навіть не втерпів, щоб не спізнати "добрим словом" покійного товариша М. Голубовича та того численного робітництва, що врядуло своєму товаришеві такий величавий похорон. Ні живого ні смерлого ці "пани" не прогудять, щоб не кинути на него болотом, хоч той чоловік навіть за свого життя ніякісенької кривди не заподіяв ні редакторам тої газети, ні тому гуртові людей, що коло неї гуртуються. Одинок провина його була в тому, що він був членом робітничих організацій.

Ось яка різниця між пресою працюючих та пресою ворожою працюючим.

Чому робітничу пресу примушена звертатися за допомогою до робітництва й фармерства? Про це писали ми в редакційній статті в минулому числі "У.Р.В." й радимо кожному читачеві її перечитати. Поза цим лише скажемо ще, що наша газета єдинок на цілому-американському континенті не містить ніяких платних бізнесових оголошень. Українське свідоме робітництво рішило, що воно в кожному разі дасть допомогу своїй пресі, але ніяких фальшивих реклам, чи оголошень ворожих робітничу фірм та організацій не хоче бачити на сторінках своєї газети. Ця ухвала є для нас законом, як також наші читачі та організації своє приречення про допомогу широко виконують.

Ми віримо, що й цього року в перших двох тижнях травня українські робітничі й фармерські організації та читачі нашої преси шире виконують своє завдання — заплатити робітничо-фармерській пресі лайнотайп та забезпечити її існування на довгі літні місяці.

Виконуючи це завдання, Ви, товариші робітники й фармери, будуйте свою пресу, поширюєте її між своїми сусідами, товаришами по праці, збільшуєте ряди своїх організацій на місцях та свідомі ради світового пролетаріату взагалі.

Приєднуйте в травні "Укр. Роб. Вісти" нових передплатників! Збирайте для них пресовий фонд!

Пошарйте свою робітничо-фармерську пресу хата від хати!

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІТИКА РАДЯНСЬКОЇ ВЛАДИ.

(Уривок з доповіді голови Ради Народніх Комісарів України т. В. Чубаря на 10-му Всеукраїнському З'їзді Рад.)

На Десятому Всеукраїнському З'їзді Рад, що відбувся в Харкові в першій половині квітня 1927 р., з догматичним звітом про працю й політику уряду виступив тов. В. Чубар.

Висміявши всі надії та пророкивання ворогів радянської влади за кордоном про те, що

Хто отримує на Радянській Україні землю.

"Земля дається тому, хто її обробляє, а хто здає її в оренду, а сам живе в місті та торгує, або щось інше робить, від тих землю доведеться відібрати незалежно від того,

ВЛАС ЯКОВЛЕВИЧ ЧУБАР

голова Ради Народніх Комісарів Радянської України виступав з доповіддю перед 10-им Всеукраїнським З'їздом Рад.

Україна має відірватися від Радянського Союзу, т. Чубар говорить про національну політику уряду.

Тверда лінія радянської влади.

"Національна політика радянської влади себе виправдала — каже т. Чубар. — Нде нема такого дружнього братерського співробітництва між окремими національностями, як ми маємо в союзних республіках.

"Радянські Республіки намагаються об'єднати всіх трудящих, вирішаючи ті непорозуміння, які виникають між ними.

"За звітний період уряд України дотримується твердої лінії щодо проведення національної політики. Ми провели українізацію, поруч цього робилося все при нищінні наших можливостей, щоб задолжити вимоги національних меншостей. Наша національна політика є класовою політикою. Тому вона і не помагається декому у нас та за кордоном.

"Уряд, провадючи за допомогою комуністичної партії нашу радянську національну політику, пильно стежить за тим, щоб збачувати у введенні національної політики не було.

Земельна політика уряду.

"Ті товариші, які були на IX-му з'їзді рад, пам'ятають, що на одну з записок, яка запитувала, чи можна буде утворити єврейську республіку, я відповів, що з принципного боку це можливе. І що мою відповідь широко використав дехто і тут у нас і за кордоном. Для цього пустили чулки, що всі вільні землі на Україні радянська влада передає Євреям, а Українців переселяє до Сибіру. Це брехня. Ще до війни українське селянство виїздило до Сибіру, до Канади, на Далекий Схід, на Амур, в Семиріччя й т. ин., бо в деяких районах України було дуже густе населення, а тоді Євреям землі не давали. Тепер наші вільні землі — колективізаційний фонд, переселення, як ви довідаєтеся із звіту, прибило 41 тисячу дворів, з них єврейських дворів всього 3,339, тоб-то всього 8 процент. З 1,700,000 (один мільон сімсот тисяч) гектарів, що їх відведено для переселення, лише 125,000, приблизно, передало Євреям, при чому 100,000 гектарів доброї землі і 25,000 синіх пісків для того, щоб закладати виноградники, щоб Євреї використали ту допомогу, яку трудове єврейство одержує з-закордон від різних організацій.

СИН ЧАН КАЙ-ШІ ВИРИКАЄТЬСЯ СВОГО БАТЬКА.

Каже, що батько був нещирий, хитрун і зрадч від него можна було сподіватися.

Син Чан Кай-Ші, що вчиться в Москві в університеті імені Сун Ят-Сена, зробив у ЦК Компартії заяву про останні події, зокрема про політику свого батька.

Він сказав: "Зрада Чан Кай-Ші не була для мене несподіваною. Я знав і казав, що Чан Кай-Ші не щирий, що він хитрує. Я був правий, інакше бути не могло. Китайська буржуазія почала відходити від революції, коли побачила, що національно-визвольна боротьба зайшла дуже далеко, що до неї втягнулися широкі маси робітників і селян.

На чолі буржуазії став Чан Кай-Ші. У листах до мене він також закривав правду, називаючи себе вірним Сун Ят-Сеністом. Я вважаю, що Чан Кай-Ші не буде продовжувати війни з мілітаристами. Він закінчив свою революційну кар'єру. Він умер, як революціонер, і народився знову контрреволюціонером, ворогом трудящих Китаю.

Чан Кай-Ші піде на погродження з Чан Цо-Ліном, Сун Чуан-Фаном, у цьому можна бути певним.

Недавно в Нанкін Чан Кай-Ші виступав з лекцією, в якій сказав: "Коли правє крило Кумінтану виступить проти лівих, я розстрілюватиму правих. Коли-ж ліві виступлять проти

правих, — я розстрілюватиму лівих". Так "революційно" промовляв Чан Кай-Ші. Він хотів показати свою рішучість і впертість, а справді він ні разу не виступав проти правих. Навпаки-ж працював разом з правими.

Чан Кай-Ші завжди дуже прихильно ставився до вождя правих у Кумінтані Та Ічі-Тво. Згадую, раз, коли я взяв книжку Та Ічі-Тво, що скерована проти компартії, Чан Кай-Ші сказав мені: "Прочитай цю книжку. Вона цікава і правильно висвітлює питання".

Я не раз писав з Москви до Чан Кай-Ші й казав йому, що він не правий у своїй політиці. Недавно я отримав від нього відповідь. Він писав: "Твій лист без сумніву правильний. Я визнаю революцію й готовий умерти за неї. У мене немає розходжень з компартією у принципних питаннях. Коли дехто думає, що в мене є сумніви в цій справі, то вони помиляються. Ці сумніви були-б не на користь китайській революції".

Як революціонер, я заявляю: Чан Кай-Ші був моїм батьком і другом-революціонером. Тепер, коли він перейшов до противників, — він мій ворог.

Я виголошую гасло: "Геть Чан Кай-Ші! Хай живе перемога китайська революція!"

СТАВАЙТЕ ПІД ПРАПОР КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ.

Уривок з вистови Центрального Виконавчого Комітету Комуністичної Партії Канади.

Комуністична Партія Канади єдинок повині усвідомити собі природу капіталістичної потвори. Вона закликає робітництво позбутися химерних надій на "помирення й арбітражу". Тільки повною силою індустріальної організації може робітництво примусити панів до сповнення його догань відносно поліпшення умовин праці. Приєднуйтеся до трейд-юніонного руху й амальгамації на індустріальній основі, щоб поставити успішний опір єдинокій консолідації капіталізму. Вибирайте своїх заступників до парламенту, але не покладайте при цьому ніяких надій на цей парламент як на засіб вашого визволення. Ціле соціальне законодавство використовуйте в тій цілі, щоб в цей спосіб зміцнити вашу позицію й продовжувати класову боротьбу за знесення капіталізму. Коли пан обтергає вашу економічну боротьбу на політичне змагання, прийміть його вивоз. Коли він висилає жовнірів проти вас, щоб вас застрахити, братайтесь з жовнірами й старайтесь приєднати їх для себе, бо жовніри, це-ж робітники в уніформах. Коли висилається проти вас компанійну поліцію або фа-

лістських розбишак, то ви формуйте вашу власну робітничу оборону. Перестаньте бути плазунами перед конституціоналізмом. Організуйтеся в індустріальні й політичні організації для поборювання війни. Приєднуйтеся до руху під кличем "Геть руки від Китаю". Бороніть Радянський Союз перед наступом капіталістичного імперіалізму. Коли-ж однак імперіалісти поминуть цього відповідати війну, то будьте готові до цього, щоб цю війну перемінити на класову боротьбу, на боротьбу для знесення капіталізму. Стійте в обороні колоніальних народів в їхній боротьбі за своє визволення. Боріться за єдинокій світовий трейд-юніонний рух. Ставайте в ряди Комінтерну у його всесвітній боротьбі за повалення капіталізму й встановлення влади працюючих. Вперед за робітничо-фармерський уряд в Канаді!

Якщо ви переконані, що по нашій стороні правда, то дайте нам активну допомогу. Не вистарчить бути симпатиком, головн-ж, коли ви є робітником в шапі, майні або в фабриці. Приєднуйтеся до Компартії Канади і станьте організатором перемоги робітничої класи!

ТАК ВМЮТЬ ГОВОРТИ ТІЛЬКИ КОМУНІСТИ.

В Будапешті, столиці Угорщини, відбулася на початку квітня ц. р. у надзвичайному суді розправа над революціонерами-комуністами.

За годину до початку засідання будинок суду оточила поліція. Не допустили навіть родичів обвинувачених. Робітники біля будинку вимагали, щоб їх перепустили й кричали: "Геть надзвичайний суд! Поліція розігнала робітників.

Оборонця Вамбери, що протестував проти прокурорової пропозиції визнати справу за підсудну надзвичайному суду, позбавлено слова.

Прокурор, не задовольнившись писаною пропозицією, вимагав повісити обвинувачених. Оборона реагувала на це бурливим протестом.

Виступивши вдруге, Вамбери дочав доводити, що справа не належить надзвичайному суду. Голова закликав його до порядку й знову позбавив слова. Оборонцеві Ленгієлю голова взагалі не дав говорити. Оборонці заявили категоричний протест проти вчинків голови.

Обвинувачений Санто визнає себе комуністом і заявив, що приїхав до Будапешту, як

член ЦК угорської компартії, зміцнити організацію. Заявивши, що при радянській владі в Угорщині він був в рядах червоної армії й що єдина мета його життя є боротьба за встановлення в Угорщині диктатури пролетаріату, Санто, як і інші обвинувачені, відмовилися від своїх зізнань на попередньому слідстві, як вимушених катуваннями.

Наприкінці Санто вимагав, щоб на суд привели комсомольця Рубина, який зник. З лав оборони і підсудних залунали вигук: "Поги засиди до смерті".

Прокурор заявив, що Рубин утік, але обвинувачені, оборона й публіка з обуренням спростували це твердження.

На запитання голови Санто відповів, що визнає себе членом Комінтерну.

Обвинувачений Вагі сказав: "Комуністів я вважаю за братів, але я не член компартії. Коли-б я ним був, я-б не заперечував цього. Я уявляю собі, що пролетаріат може звільнитися тільки через революцію.

Обвинувачений Леві визнає, що він член угорської компартії й керує комсомолом.

Обвинувачений Поль сказав: "Бачивши злидні робітників, я став комуністом".

Обвинувачений Кошин заявив: "Я з гордістю визнаю себе рядовим III Інтернаціоналу. Обороняючи радянську владу в Угорщині, я позбувся ноги".

Обвинувачений Серені сказав: "Навіть під загрозою смерті я визнаю себе за комуніста.

Я організував комуністичні осередки, провадив пропаганду і брав участь у всіх виступах, але про подробиці роботи класовому суду не скажу".

Обвинувачений Глянц визнає себе за комуніста й сказав: "Шибениці не боюся, я приїхав з С.Р.С.Р., який є ідеалом кожного робітника".

Надзвичайний суд визнає себе некомпетентним розбирати цю справу. Справу передано звичайному суду.

СКАЛКИ ЖИТТЯ.

Цікаво у Варшаві ліквідували помешкання Незалежної Селянської Партії, яку уряд Пилсудського проголосив незаконною.

На короткий час перед появою представників влади, прибув до партійного льокалю один з провідників Н.С.П., посол Балін.

У передаченні зарядження влади посол Балін знів з дверей льокалю партійні вивіски і самовільно заняв льокаль. Представникам комісаріату міста заявив, що це його приватне помешкання. Стало ясно, що посол Балін заняв льокаль, щоби перешкодити урядовим чинностям.

Представник комісаріату відчитав вивіску в справі Н.С.П. і завізав пошту до опущених льокалю, доказуючи, що бюрократ уладження і недостача ліжка вказують, що тут ніхто не мешкає.

Посол Балін відповів, що спить на складаному ліжку. Тому, що перевазі і визнання не мали наслідки, представник комісаріату ливив в льокаль поліційного жовніра з припорученням опечатати льокаль, як тільки посол Балін вийде до міста.

Тимчасом посол Балін щільний день не залишав льокалю і лишився на ніч. Харчових сервентів має подостатком. Спить на підлозі.

Поліційні вартові змінялися в льокалі що три години. З міста нікого до посла Баліна не допущено. На намови поліційників, щоби залишив льокаль і пішов спати до свого помешкання в соймовій гостинниці, посол Балін відповів:

— Добровільно звідси не піду. Я незайманий і сплюю мене звідси ніхто не усуне.

Над ранком ситуація не змінялася. Посол Балін спить на стиртах газет.
Поліція стереже...